

עבודת השם

כרלת "קזאליס"

"לא־תִעֲשֶׂה עֹל, בְּמִשְׁפַּט־לֹא־תִשָּׂא פְּגִידָה, וְלֹא תִגְזֹל; לֹא־תִלְוֶה פְּעֻלַת שְׂכִיר, אֶתֶּךָ עֲדֵי־בֶקֶר." (קדושים יט"ג) רבי אברהם גלאנטי, מגדולי חכמי צפת, בא לפני הארז"ל לבקש תיקון לנפשו. תחילה לא רצה האר"י להעתר לו, באמרו: מי אני כי אתן תיקון לכבוד תורתו?! ברם, ר' אברהם הפציר בו. נסתכל הארז"ל במצחו ואמר: רואה אני שרשום במצחו שמץ עוון גזל. נדהם ר' אברהם, הלך לביתו אבל ועצוב. פשט את בגדיו, לבש שק ואפר, ישב על הארץ ונתן קולו בבכי והחל לפשפש במעשיו. היה לו לר' אברהם בית מלאכה לאריגה ולטוויה. מיד קיבץ את כל הפועלים, וביקש מהם לעשות עמו חשבון כמה הוא חייב להם. אמרו לו כולם כאחד, שכל המעות שקיבלו ממנו עד כה שורה בהם הברכה, כך שלא היו מחשבים את המעות שנתן להם. אמר ר' אברהם: אכן נודע הדבר, זהו מכשול הגזל שיש בידי, כי לקחתם שכרם בלא סדר וחשבון, לכן מעתה אם תקבלו עליכם לדקדק עמי בחשבון אפילו בשווה פרוטה מה טוב, ואם לאו לכו לשלום איני רוצה להיכנס לגהינום בגלל בית מלאכה זה.

המשיך ר' אברהם: ועתה עלי לתקן מה שעבר, הנה אשים כסף לפניכם, וכל אחד יישל כמה שרוצה, ואחר כך יאמר בלב שלום: "קבלתי כל מה שחייב לי בעל הבית, ואם חייב לי יותר, הריני מוחל לו במחילה גמורה". מיד מחלו לו הפועלים, ואף אחד מהם לא נטל אף פרוטה מן המעות שהיו מונחות על הקרקע. חוץ מאשה זקנה שכפפה עצמה לארץ ונטלה שתי פרוטות. עתה גילה לו הארז"ל: בגלל אותה אישה שהייתה אורגת מומחית, והיה מגיע לה יותר שכר, ולקחה בשווה כשאר הפועלים, לכן דקדקו עמו משמים, כי לא הגון היה מה שעשה. אולם עתה שתיקן משגה זה כבר נמחה שמץ הגזל שהיה רשום במצחו. מכאן נלמד לקח, אם בגלל דבר זה נרשם במצחו של אותו חסיד וקדוש עוון גזל, על אחת כמה וכמה מי שגזול את חברו ממש או מרמוהו, בוודאי במצחו עוונות רבים וידוע שבעבור גזל יורדת הנשמה בגלגול. (מורשת אבות).

"לא־תִעֲשֶׂה עֹל, בְּמִשְׁפַּט־לֹא־תִשָּׂא פְּגִידָה, וְלֹא תִגְזֹל; לֹא־תִלְוֶה פְּעֻלַת שְׂכִיר, אֶתֶּךָ עֲדֵי־בֶקֶר, תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ." (קדושים יט"ו) הוי דן את כל האדם לכף זכות הוי דן את חברך לכף זכות (רש"י). הדין את חברו כף זכות דנין אותו לכף זכות (שבועות ל) ובמדרש (משלי יב) נאמר אם ראית אדם שמדבר טוב על חברו, אף מלאכי השרת מדברים עליו טוב. ואם ראית אדם שמדבר רע על חברו - אף מלאכי השרת מדברים עליו רע. ובוזה נתבאר הפסוק (תהילים קכ"א) "ה' צדק על יד ימינך", דהיינו כפי שהצל עושה מה שהאדם עושה, כן מתנהגים עמו מלמעלה.

"דבר אל־בְּלִיעֵדָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם־קְדוּשִׁים תִּהְיוּ:" (קדושים י"ב) נקט בלשון עתיד, כלומר להמשיך בזה עוד ועוד, כי אין סוף לדרגה הזאת. ויש להתמיד בקדושה ולעלות מדרגה לדרגה ולא להסתפק במדרגה אחת. עיין בספר "יד יוסף צרפתי" שכתב, כי היו שלוש דורות שטעו בדרכם: והם דור המבול, ודור הפלגה, ודור סדום, וכולם טעו ואבדו, ורק אבותינו שדבקו בה' נתקיים בהם "ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום".

שלושה תקופות היו בעולם: תקופת דור המבול, דור הפלגה ודור סדום, וכולם רצו אחר האושר, אלא שנחלקו בטובו של אושר. דור המבול חשבו שעיקר האושר שיש להשתדל להשיגו הוא התענוגים, ולכן לקחו בנות מאשר בחרו, וגזלו וחמסו והתענוגו עד שהשחיתו דרכם על הארץ, ואבדו מן העולם. דור הפלגה, רצו אחר הכבוד כי חשבו שזה עיקר תכלית האושר ועליהם להשיגו כמו שאמרו "ונעשה לנו שם..." (בראשית י"א, ד) ואבדו מן העולם.

דור סדום, אהבו עושר וחשבו שזה עיקר תכלית האושר שיש להשיגו, ולכן גנבו וחמסו ולא נתנו פרוש לעני וכולם אבדו מן העולם. אבל אבותינו הקדושים דבקו בה' יתברך, ונתקיימו, כמאמר הכתוב "ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום". ועל פי זה ביאר הרב הנזכר את המשנה, הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם. הקנאה זה קנאת העושר של דור סדום. התאוה היא תאוות הזימה של דור המבול. והכבוד זה דור הפלגה שרדפו אחר השם והכבוד. מוציאים את האדם מן העולם וכולם אבדו מן העולם. לכן בא הכתוב ואמר "קדושים תהיו" פרושים תהיו מן העריות לא כדרך דור המבול, אלא קדש עצמך במותר לך, ולא ללכת אחר הקנאה דוגמת דור סדום אלא להיפך קדש עצמך במותר לך, וכן לא ללכת אחר תאוות הכבוד דוגמת דור הפלגה אלא קדושים פרושים תהיו (קל יהודה)

18:58	כניסת השבת
20:00	צאת השבת
19:20	שקיעה
20:32	ה' תם
6:04	הנץ

הפטירה: "מחר חודש"

לכן אם מתנהג בחסד וברחמים ומלמד זכות על אחרים – כך מתנהגים עמו מלמעלה. לכן אם מתנהג בחסד וברחמים ומלמד זכות על אחרים כך מתנהגים עימו משמים.

רבי נחמן מברסלב זיע"א כותב ב"ליקוטי עצות" אפילו מי שנראה רשע גמור ח"ו צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב שבאותו המעט הוא אינו רשע ועל ידי צד זה שיצא בו איזה דבר טוב ודן אותו לכף זכות על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות. קל וחומר למי שלא מוחזק כרשע אלא ע"י מעשה מסוים מטיל ספק בצדקותו או ביושרו, אל לנו להיות חפוזים ולהחליט לדונו לכף חובה כי יתכן שאנו חורצים דין בטורם עת.

"את-חקתי, תשמרו-בהמתך לא-תרביע כלאים. שדך לא-תזרע כלאים;" (קדושים י"ט) כתוב בספר הזוהר, אמר רבי אלעזר: הקדוש ברוך הוא כשברא את העולם הכין כל דבר ודבר במקומו ופקד עליהם חילות עליונים, ואין לך

אפילו עשב קטן בארץ שלא יהיה לו כוח עליון מלמעלה – וכן מצינו בבראשית רבה (י,ו) אמר רבי סימון: אין לך כל עשב ועשב שאין לו מזל ברקיע שמכה אותו ואומר לו: גדל, דכתיב: "הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ" (איוב לה, לז). וכל מה שכל אחד עושה, הוא בתוקף כוח עליון. לפיכך אסור להחליף את המינים, להכניס מין במין אחר, לפי שהוא עוקר כל כוח וכוח ממקומו ומחליש את תכסיס המולך, ע"כ.

עושים תערובת, אנו פוגמים במעשה הבריאה ובכוחות המשפיעים על הבריאה מלמעלה. לכן, באה תורה ואסרה איסור כלאים בכל הבריאה, הן בחי "בהמתך לא תרביע כלאים", הן בצומח "שדך לא תזרע כלאים", ואפילו בדומם "ובגד כלאים לא יעלה עליך". (ובאדם ישנם "איסורי כלאים" חמורים יותר, אפילו אדם באדם, והם: איסורי עריות) (אור חדש).

סיפור בהמשכים "חיכה להזדמנות" חלק א.

"אנא רבי, הושיעני", התייפחה האישה לפני הצדיק רבי צבי-הירש פרידמן מליסקה. "המשטרה אסרה את בעלי על לא עוול בכפן, ומאז הוא כלוא בבית-הכלא. נותרתי לבדי עם הילדים, ואיני יכולה עוד לשאת בעול הקשה". הרבי הקשיב לה, ויללותיה של האישה גברו והלכו. בסערת-רוחה ובמרת-נפשה הכריזה כי לא תזוז ממקומה עד שיבטיח לה הצדיק כי בעלה ישוב לביתו. "באיזה בית-כלא בעלך נתון?", שאל הצדיק. "בבית-הכלא של העיר קאליב", השיבה האישה. "סעי לקאליב, לכי אל בית-הכלא ובקשי לדבר עם מנהל הכלא. אמרי לו כי הרבי מליסקה ביקש כי ישחרר את בעלך", הורה לה. דברי הצדיק נשמעו תמוהים. וכי מניין אמור מנהל הכלא בקאליב להכיר את שמו של הצדיק מליסקה?! ומדוע יסכים לשחרר אסיר רק משום שהצדיק ביקש זאת?! אך האישה צייתה להוראת הצדיק ונסעה לקאליב. בלב חרד ביקשה להיפגש עם מנהל הכלא. בקשתה נענתה, וכשעמדה לפניו מסרה לו את דברי הצדיק. ההפתעה, קם האיש ממקומו בהתלהבות, והורה לה לבוא בעקבותיו באומרו שוב ושוב כי העובדה שהרבי מבקש ממנו טובה מיביה לו שמחה גדולה. המנהל עבר עם האישה מתא אל תא וביקש ממנה לנסות לזהות את בעלה. כשמצאה אותו, פתח המנהל את דלת תאו והודיע לאיש כי הוא חופשי ללכת אל ביתו. לאישה אמר כי הוא מבקש להודיע לרבי מליסקה שבקשתו נתמלאה. את מה שעמד מאחורי בקשתו המפתיעה של הצדיק והנכונות הנלהבת של מנהל הכלא לבצע – סיפר תלמידו של הצדיק מליסקה, רבי ישעיה מקרסטיר. מנהל הכלא היה בצעירותו אדם עני. הוא לא למד מקצוע כלשהו, והתפרנס בקושי רב מעבודות פשוטות. במקום מגוריו חיו יהודים רבים, וכך נזדמן לו להאזין לשיחותיהם. פעם אחת שמע שחסידיים מדברים על כוונתם לנסוע לקראת חג-השבועות המתקרב אל רבם בליסקה. החליט הגוי להצטרף אל החסידיים בנסיעתם. הוא רצה לראות כיצד היהודים חוגגים את החג במחיצת רבם, וגם קיווה שאולי תצמח לו תועלת כלשהי מהנסיעה. נענו החסידיים לבקשתו והסכימו שיצטרף לנסיעתם. בתמורה התחייב הגוי לשמור על הסוסים בימי החג. כך היה, ורוב הזמן ישב הגוי מחוץ לבית-המדרש ושמר על הסוסים. מפעם לפעם הציץ לתוך בית-המדרש וראה את תפילותיהם ושיירתם של היהודים. הוא התפעל מאוד מהעובדה שבמשך יומיים תמימים החסידיים כמעט אינם נחים ואינם ישנים, אלא מתפללים, לומדים, שרים ושמחים...

ההמשך ב"ה בשבוע הבא!

פנית ההלכות "תשלום לרופא על טיפול בשבת"

טז. רופא או אחות נכריים הדורשים שכרם בשבת, ואינם מוכנים לטפל בחולה לולי הבטחת התשלום בשבת עצמה, וגם אינם מוכנים להסתפק בעירבון, יש להקל ליתן להם את שכרם בשבת. ואם הוא חולה שאין בו סכנה יראה להם מקום הכסף, ויקחו מעצמם. (שם כד ד' עמ' רעט)

"דין מלחמה בשבת"

יז. אין מתחילים להילחם בשבת אף במלחמת מצוה, וגם לא ג' ימים קודם השבת. אלא אם יש חשש סכנה, שהאויב יתעצם וכדו'. ואם פרצה המלחמה קודם השבת, ממשכים להילחם אף בשבת בין במלחמת הרשות בין במלחמת מצוה, למרות כל חילולי השבת הכרוכים בזה. (ילקוט יוסף שבת כד ד' עמוד רפ)

יח. יש לזהר שלא לחלל שבת בעת המלחמה שלא לצורך הלחימה, וכגון לעשן סיגריה, וכיוצא. וכן רופא מנתח הרוצה לעשן בשבת וטוען שהעישון יעזור לו בטיפול בחולים, יש לו להימנע מכך לגודל קדושת השבת. (ילקוט יוסף שבת כד ד' עמוד רפ)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
חיה שורנזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com

כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת, דרשו, ועוד...